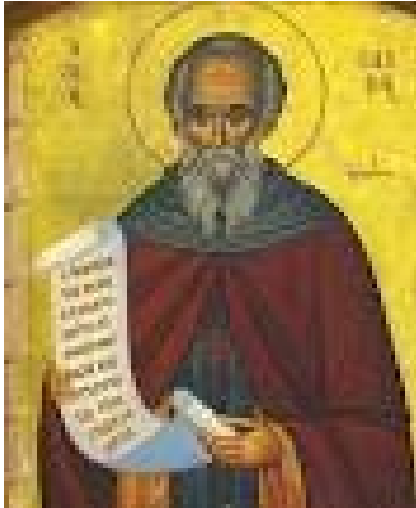

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΗΛΙΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ
ΩΡΩΠΟΥ

ΕΠΙΘΟΡΙΑΚΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ
ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΥΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

Τηλ. 210 8027738 e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com
ΚΥΡΙΑΚΗ 17 ΛΟΥΚΑ 27 Νοεμβρίου 2011 ΕΤΟΣ 4^{ον} ΤΕΥΧΟΣ 181

10 Δεκεμβρίου 2011
Ίερό προσκύνημα
στήν Ίερά Μονή Όσιου
Παταπίου, Αγίου Γερασίμου
καί Ίερό Ναό Παναγίας
Γιάτρισας Λουτρακίου.

Ίερό Σαρανταλείτουργο από
15-11-2011 7:30 – 9:30 π.μ.
Στό παρεκλήσιο τών τριών Ίεραρχών.

4 Δεκεμβρίου Κυριακή πρός Δευτέρα 08:00-12:30
Ίερά Άγρυπνία διά τήν έορτή τοϋ Αγίου Σάββα τοϋ
Ήγιασμέμου.

ΙΓ' Κυριακή του Λουκά

Αρχιμ. Κοσμάς Λαμπρινού

«Πως δυσκόλως οι τα χρήματα έχοντες εισελεύονται εις την βασιλείαν των Ουρανών!»

Χρήμα! Πλούτος! Γενικά η ιδιοκτησία είναι έννοιες που για τη κατάκτηση των οποίων πολύς αγώνας έγινε και γίνεται. Ο άνθρωπος ανέκαθεν επιθυμεί το χρήμα γιατί του εξασφαλίζει ανέσεις και χαρές της ζωής αυτής. Όμως ο άνθρωπος δεν πρέπει να είναι σκλάβος του χρήματος όπως ο νέος τον οποίο μας παρουσιάζει σήμερα ο ιερός Ευαγγελιστής Λουκάς.

Ο νέος του Ευαγγελίου πλησίασε το Χριστό και τον ρώτησε πως θα κληρονομούσε την αιώνια ζωή. Ασφαλώς το ερώτημα αυτό είναι πολύ ωραίο γιατί αν δεν είχε μέσα του το «μικρόβιο» της φιλαργυρίας θα τον οδηγούσε στον ουρανό. Ο νέος όμως όταν άκουσε το Χριστό ότι πρέπει να δώσει όλη την περιουσία του στους φτωχούς, να ακολουθήσει το Χριστό με όλες τις συνέπειες που είχε αυτή η ακολουθία (διωγμούς δηλ.) και κατόπιν να κληρονομήσει την αιώνια ζωή, «περίλυπος γενόμενος», όπως μας λέει ο Ευαγγελιστής, διότι είχε τεράστια περιουσία, έφυγε από το Χριστό και πήγε στα πλούτη του. Έτσι ο Χριστός είπε ότι είναι δύσκολο ανθρωπίνως να μπει πλούσιος στον Παράδεισο. Δεν είπε ότι είναι αδύνατο. Και οι πλούσιοι αν αποκοπούν από τα πλούτη τους θα γίνουν πολίτες της βασιλείας των ουρανών.

Έτσι γεννάται ένα ερώτημα. Μήπως το Ευαγγέλιο και η Εκκλησία του Χριστού είναι αντίθετη στον πλούτο και την ιδιοκτησία του ανθρώπου; Κάθε άλλο. Όπως βλέπουμε στην Παλαιά Διαθήκη, αρχικά, μετά την πτώση των πρωτοπλάστων ο Θεός είπε στους πρωτοπλάστους να κατακυριεύουν (της γης), που σημαίνει ότι θα εργάζονται σ' αυτήν και θα παίρνουν αμοιβή για τον κόπο τους. Ακόμα, πολύ καλύτερα, στην Καινή Διαθήκη, τώρα, και στις Πράξεις των Αποστόλων διαβάζουμε ότι ο Θεός μακαρίζει αυτούς που δίδουν ελεημοσύνη. «Μακάριον εστι μάλλον δίδοναι ή λαμβάνειν» (Πράξ. 20,35).

Για να δώσει όμως κάποιος σημαίνει ότι έχει. Για παράδειγμα οι άγιες Μυροφόρες που ήταν ευκατάστατες γυναίκες «διηκόνουν Αυτώ (τω

Χριστώ) από των υπαρχόντων αυταίς» (Λουκ. 8,3). Βοηθούσαν οι μυροφόρες από την περιουσία τους. Αλλά δυστυχώς ενώ αυτές έκαναν καλή διαχείριση του πλούτου που είχαν, ένας «μαθητής», που ήταν μάλιστα και ταμίας στην ομάδα των 12 Μαθητών του Χριστού όχι μόνο δεν βοηθούσε αλλά και έκλεβε από το ταμείο.

Ο Χριστός όμως ενώ το ίδιο το χρήμα δεν το καταδικάζει αυτό καθ' εαυτό, για τους πλουσίους ομιλεί με τα πιο σκληρά λόγια. «Ουαί υμίν τοις πλουσίοις, ότι απέχετε την παράκλησιν υμών» (Λουκ. 6,24), τους λέει. Όχι γιατί ο πλούτος είναι από μόνος του κακός, αλλά γιατί οι πλούσιοι εύκολα γίνονται δούλοι του χρήματος και ξεχνούν το Θεό.

Μη νομίζετε όμως ότι και η πτωχεία από μόνη της σώζει τον άνθρωπο, παρ' όλο που ο Χριστός μακαρίζει τους πτωχούς με τα λόγια «μακάριοι οι πτωχοί, ότι υμετέρα εστίν η βασιλεία των ουρανών» (Λουκ. 6,20). Και ο πτωχός αν δεν είναι ενωμένος με τη πίστη του Χριστού δεν μπορεί να σωθεί. Απλά έχει περισσότερες πιθανότητες σωτηρίας γιατί δεν θα είναι δεσμευμένος με τα βιωτικά αγαθά.

Σε τελευταία ανάλυση τόσο ο πλούτος όσο και η πτωχεία αν χρησιμοποιηθούν σωστά από τον άνθρωπο θα τον οδηγήσουν στη βασιλεία των ουρανών. Άρα η Εκκλησία δεν απορρίπτει την ιδιοκτησία αλλά επισημαίνει τους κινδύνους που έχει ο πλούτος για την πνευματική ζωή του ανθρώπου. Του λέει δηλ. ότι ο πλούτος κάνει τον άνθρωπο δούλο του χρήματος. Κι ενώ αυτός (ο πλούσιος) είναι κύριος, στην ουσία είναι δούλος του μαμμωνά. Κι ενώ ο χριστιανός πλούσιος πρέπει να είναι δούλος του Χριστού, στην ουσία είναι δούλος του χρήματος. Επίσης του επισημαίνει η Εκκλησία ότι το χρήμα μπορεί να τον βάλει σε μεγάλες περιπέτειες πνευματικού περιεχομένου. Μπορεί να τον ρίξει δηλ. στην αμαρτία. Γιατί το χρήμα είναι σαν το νερό. Όταν είναι ήρεμο δροσίζει και ζωογονεί τον άνθρωπο, όταν όμως είναι ορμητικό πνίγει και καταστρέφει ό,τι βλέπει στο δρόμο του. Έτσι και το χρήμα όταν διαχειρίζεται σωστά από τον άνθρωπο τον δροσίζει πνευματικά ενώ όταν κατακυριεύεται απ' αυτό τον ρίχνει στην αδικία και στην αμαρτία.

Γιατί οι κυνηγοί του χρήματος εύκολα αδικούν τον πλησίον τους, εύκολα φοροδιαφεύγουν ή αμαρτάνουν ποικιλώνυμα τυφλωμένοι από τη λάμψη του χρυσού. Γι' αυτό και ο Κύριος κάνει την μελαγχολική διαπίστωση «πως δυσκόλως οι τα χρήματα έχοντες

εισελεύονται εις την βασιλεία του Θεού!». Δεν λέει ότι είναι αδύνατον να σωθούν και οι πλούσιοι αλλά ότι είναι πολύ δύσκολο, όσο δύσκολο είναι μια καμήλα να χωρέσει από τρύπα βελόνας.

Κι όμως ο Χριστός δεν αρνείται στους πλουσίους τη βασιλεία Του. Αρκεί κι αυτοί να χρησιμοποιούν το χρήμα όπως θέλει ο Χριστός. Και ο Χριστός αρχικά θέλει να μην κερδίζουμε περιουσίες με αθέμιτα μέσα αλλά με τον τίμιο ιδρώτα μας. Όχι κλέβοντας και αδικώντας τους συνανθρώπους μας, ούτε αδικώντας τον εργοδότη μας ή και τον εργάτη μας. Και δεύτερον χρησιμοποιώντας την περιουσία μας για το καλό των συνανθρώπων μας. Υπάρχουν πλούσιοι που θα μπορούσαν να θρέψουν ολόκληρους λαούς με τις περιουσίες τους και δεν το κάνουν. Αν το έκαναν αυτό η ελεημοσύνη τους αυτή θα τους έβαζε κατά το λόγο του αγ. Ιωάννου του Χρυσοστόμου στην βασιλεία του Θεού.

Στην κατοχή, και στην πόλη της Κοζάνης το 1942-43 ο πρώην Μητροπολίτης Φλωρίνης Αυγουστίνος, αρχιμανδρίτης εκείνα τα χρόνια, έλεγε από άμβωνος ότι οι πλούσιοι που κρύβουν στα χρηματοκιβώτιά τους τις περιουσίες τους και δεν τις δίνουν για να σωθούν άνθρωποι που πέθαιναν τα χρόνια εκείνα από τη πείνα ήταν εγκληματίες. Μην νομίζετε όμως ότι μόνο τότε υπήρχε φτώχεια. Και σήμερα υπάρχει. Ίσως όχι σε τέτοια κατάσταση αλλά υπάρχει και πρέπει οι πλούσιοι της εποχής μας να βοηθούν τους ενδεείς ανθρώπους της εποχής μας. Να βοηθούν όσους έχουν ανάγκη βοήθειας γιατί τούτο θα αποτελέσει και ως ευχαριστία προς το Θεό που τους χάρισε την περιουσία.

Ο Θεός δεν έδωσε την περιουσία στον πλούσιο-στον κάθε πλούσιο-για να την κακοδιαχειρίζεται αλλά για να συντηρεί τις ανάγκες των συνανθρώπων του. Αδελφοί μου! Ο νέος του Ευαγγελίου δεν άκουσε τη σύσταση του Χριστού, δεν έβγαλε από μέσα του το σαράκι της φιλαργυρίας και έτσι έχασε την ευκαιρία να κληρονομήσει την αιώνια ζωή. Εμείς που ακούμε το Χριστό τι κάνουμε; Δίνουμε τα φθαρτά, που είναι τα χρήματα, για να αποκομίσουμε τα άφθαρτα της βασιλείας των Ουρανών; Δίνουμε τα παροδικά για να κερδίσουμε τα αιώνια; Κάνουμε σωστή χρήση του χρήματος; Αν ναι, σίγουρα θα κληρονομήσουμε αυτό που ποθεί κάθε ανθρώπινη ψυχή. Την αιώνια ζωή. Αμήν.